

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 6118

гр. София, 03.08.2022 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 34
състав**, в закрито заседание на 03.08.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

като разгледа дело номер **2226** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на Глава единадесета АПК, вр. чл. 1 от Закона за отговорността на Държавата и общините за вреди/ЗОДОВ/.

Образувано е по искова молба [фирма], [населено място], ЕИК[ЕИК] срещу Национална агенция за приходите по реда на чл.1 от ЗОДОВ.С определение от 18.04.2022г. съдът е разделил производството по исковата молба на [фирма], [населено място], ЕИК[ЕИК], с която са предявени искове срещу Национална агенция за приходите и оставил за разглеждане по настоящото дело, частта от исковата молба от [фирма], с която е предявен иск срещу НАП за обезщетяване на вреди в размер на 7 887,99 лв., представляваща заплатено възнаграждение за данъчна консултация и изготвяне на жалба пред директора на ТД на НАП С., срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки №С180022-023-00042212/03.12.2018г. на публичен изпълнител при ТД на НАП С., както и заплатено възнаграждение за осъществяване на процесуално представителство пред АССГ при съдебно обжалване на Решение №ПО-151/18.12.2018г. на директора на ТД на НАП С..

Административен съд София-град, Първо отделение, 34 състав, след като служебно е проверил редовността на исковата молба по чл.129, ал.1 ГПК вр. чл.203, ал.2 АПК вр. § 1 от ЗР на ЗОДОВ и допустимостта ѝ по чл.130, изр.1, пр.1 ГПК вр. чл.203, ал.2 АПК вр. § 1 от ЗР на ЗОДОВ, е указал на ищеца да отстрани следните нейни нередовности съгласно указанията на ВАС:

-съгласно чл.127, ал.1, т.4 ГПК вр. чл.203, ал.2 АПК вр. § 1 от ЗР на ЗОДОВ да конкретизира вида на вредите, които е претърпял, съобразно разпоредбата на чл.4 ЗОДОВ, да опише в какво точно се състоят и обоснове причините, поради които размерът на претендираната вреда включва и заплатения от дружеството данък върху

добавената стойност, начислен върху данъчната основа по фактурата приложена по делото във връзка с договора за представяне на правни услуги от 01.04.2019г. Указал е на ищеца да представи доказателства по делото по повод предоставената правна услуга, каква е била договорената цена между страните, за която се претендира обезщетяване на платените суми в настоящото производство. Съдът е указал на ищеца че може да се запознае с материалите по дело №427/19г. на АССГ.

В исковата молба от 10.06.2022г. ищеца е уточнил, че по отношение на заплатено възнаграждение за данъчна консултация, предоставена в хода на административното обжалване на Постановлението от 03.12.2018г., услугите са предоставени на [фирма] от Д. Оу, Ф. („Д. Оу“), но тъй като "Д. Оу" не е разполагало с експертни знания в областта на българското данъчно право, финландското дружество „Д. Оу“ е ангажирало [фирма] за съдействието при изготвяне на жалбата по административен ред срещу Постановлението от 03.12.2018 г., с което е наложен заповор върху банковата сметка на [фирма]. За предоставената услуга „Д. Оу“ е издало на [фирма] фактура №FI01-71733/24.04.2019г., придружена с подробна разбивка на извършените услуги. [фирма] от своя страна е издало фактура №[ЕГН]/31.05.2019г. на „Д. Оу“ за извършеното съдействие по обжалване на Постановлението от 03.12.2018г. В молбата е уточнено, че общият размер причинени имуществени вреди на ищеца е 7,887.99 лв. и включва: 1.1. Разноски в административното обжалване - 5,867.49 лв. (левовата равностойност на 3,000 евро) 1.2. Разноски в съдебното обжалване - 2,020.50 лв. Неприсядената част от платеното възнаграждение в размер на 2,020.50 лв. По делото е депозиран отговор от ответника НАП на 21.07.2022г.

Настоящият състав на съда намира, че предявеният иск е процесуално недопустим, по следните съображения:

Според § 2 от ДР на ДОПК за неуредените в този кодекс случаи се прилагат разпоредбите на АПК и ГПК. В случая правното основание на обективизираната в исковата молба претенция за възстановяване на заплатените от ищеца разноски по адм.дело № 472/2019 г. по описа на АССГ се съдържа в нормата на [чл. 143, ал.1 от АПК](#), съгласно която при отмяна на обжалвания административен акт, разноските по съдебното производство и възнаграждението за един адвокат, когато подателят на жалбата е имал такъв, се възстановяват от бюджета на органа, издал отменения акт. Отговорността за разноски, регламентирана в [чл. 143, ал.1 от АПК](#), се реализира по реда и в сроковете, установени с нормата на [чл. 80 от ГПК](#) във връзка с [чл. 144 от АПК](#) – най-късно до приключване на последното заседание в съответната инстанция страната трябва да заяви претенцията си, основана на посочената правна норма, за осъждане на ответния орган да заплати разноските по делото. В този срок следва да се представи и списък, за да се обезпечи възможността за обжалване на решението в тази му част. Ако е спазен срока за предявяване на искането – устно или писмено и съдът пропусне да се произнесе по него, или не присъди всички разноски с крайния си съдебен акт, страната, която има правото по [чл. 143 от АПК](#), разполага с възможността да иска допълване на решението или неговото изменение в тази му част по реда и в сроковете по [чл. 248, ал.1 от ГПК](#) във връзка с [чл. 144 от АПК](#). Съдът намира, че направените разноски в полза на [фирма] за възнаграждение за данъчна консултация в размер на 3,000 евро, е следвало също да бъдат претендирани в

производството по дело № 472/2019 г. по описа на АССГ.В случаят ищецът е бил защитаван от адвокат които е представил списък с разноски.В решението си по дело №472/2019г. на АССГ,съдът е присъдил разноски на ищеца съгласно представеният списък,като в законоустановения срок не е било направено искане за изменение на решението в тази част по реда на чл.248 от ГПК,от жалбоподателят - [фирма] .

С оглед изложените по горе факти и очертана правна рамка,наличието на специален процесуален ред, по който следва да се реализира правото на разноски, изключва приложимостта на исковия ред по [чл. 203 и сл. от АПК](#) обосновава извод за недопустимост на предявения иск с правно основание [чл. 1 от ЗОДОВ](#).Отговорността на държавата и общините за вреди, регламентирана в [чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ](#), е специална и тя възниква тогава, когато за нейното реализиране няма друг, установен в закон или указ, специален начин на обезщетение – [чл. 8, ал. 3 от ЗОДОВ](#).

С оглед на гореизложеното съдът намира, че исквата молба следва да бъде върната, като недопустима и производството по делото – прекратено.

Водим от горното, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, Първо отделение, 34 състав,

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ и ВРЪЩА исквата молба на [фирма], ЕИК[ЕИК],срещу Национална агенция по приходите,за присъждане на обезщетение за имуществени вреди в размер на 7,887.99 лв. ,представляващи заплатено адвокатско възнаграждение за обжалване на Решение № ПО-151/18.12.2018 г. на Директора на ТД на НАП-гр С. и за данъчна консултация и изготвяне на жалбата срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки № С180022-023-00042212/03.12.2018г. на публичен изпълнител при ТД на НАП С..

Определението подлежи на обжалване с частна жалба в 7-дневен срок от съобщаването му пред ВАС.

На основание чл. 138 от АПК препис от определението да се изпрати на ищеца и ответника.

съдия: